

Sygn. akt **VIII Ua 27/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka (spr.)
Sędziowie:	SSO Mariola Szmajduch SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015r. w Gliwicach

sprawy z odwołania K. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

przy udziale zainteresowanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 lipca 2015 r. **sygn. akt** VI U 218/14

1) oddala apelację;

2) przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego M. A. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych), powiększoną o kwotę 41,40 zł (czterdzieści jeden złotych czterdzieści groszy) jako 23% podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej ubezpieczonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSR del. Renata Stańczak (-) SSO Teresa Kalinka (spr.) (-) SSO Mariola Szmajduch

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Ua 27/15

UZASADNIENIE

Odwołujący K. M. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. z dnia 23 kwietnia 2014 roku , w której :

- do jednego okresu niezdolności wliczono okresy niezdolności do pracy trwające: od 2 lipca 2012 roku do 30 grudnia 2012 roku, 31 grudnia 2012 roku do 26 września 2013 roku, 30 października 2013 roku do dnia 25 listopada 2013 roku, od dnia 27 listopada 2013 roku do dnia 16 grudnia 2013 roku i od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku;

- stwierdzono brak podstaw do ustalenia prawa do świadczeń za okres: od dnia 30 października 2013 roku do dnia 25 listopada 2013 roku, od dnia 27 listopada 2013 roku do dnia 16 grudnia 2013 roku i od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku.

Wartość przedmiotu sporu wynosiła 22.372 złotych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. Przyznał, że schorzenia o symbolach L30, L98, L85 nie miały związku ze schorzeniami, z powodu których przyznano odwołującemu świadczenie rehabilitacyjne.

Postanowieniem z dnia 13 maja 2015 roku wezwano do udziału w sprawie, w charakterze zainteresowanego (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością Spółkę Komandytową w W..

Wyrokiem z dnia 20 lipca 2015 rok Sąd Rejonowy w Gliwicach zmienił zaskarżoną decyzję w całości w ten sposób że przyznał odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za okres: od dnia 3 grudnia 2013 roku do dnia 16 grudnia 2013 roku i od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku, przekazał organowi rentowemu nowy wniosek odwołującego o odsetki zawarty w odwołaniu, oddalił odwołanie w pozostałym zakresie, orzekł o kosztach postępowania i oddalił wniosek o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności.

Wyrok zapadł po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

K. M. od dnia 2 lipca 2012 roku do dnia 30 grudnia 2012 roku pobierał zasiłek chorobowy, a od dnia 31 grudnia 2012 roku do dnia 26 września 2013 roku korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego. Ubezpieczony pozostawał niezdolny do pracy z przyczyn neurologicznych i psychiatrycznych.

Wyrokiem z dnia 24 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach w sprawie VI U 246/13 oddalił odwołanie o prawo do zasiłku chorobowego za okres od 27 września 2013 roku do 27 października 2013 roku. Niezdolność do pracy odwołującego w tym okresie dotyczyła przyczyn onkologicznych. W chwili wydania wyroku sprawa ta była w toku. Rozpoznawana była apelacja ubezpieczonego przed Sądem Okręgowym w Gliwicach o sygn. akt VIII Ua 8/15.

W okresach: od dnia 30 października 2013 roku do dnia 14 listopada 2013 roku (w związku z cukrzycą), od dnia 15 listopada 2013 roku do dnia 25 listopada 2013 roku (w związku z chorobą skóry), od dnia 27 listopada 2013 roku do dnia 2 grudnia 2013 roku (infekcja górnych dróg oddechowych), od dnia 3 grudnia 2013 roku do dnia 16 grudnia 2013 roku (w związku z chorobą skóry) i od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku (w związku z chorobą skóry) odwołujący był niezdolny do pracy.

Odwołujący cierpi na cukrzycę insulinozależną od 2007 roku a nadto od roku 2010 roku leczył się psychiatrycznie.

W związku z niezdolnością do pracy w okresie od dnia 30 października 2013 roku do dnia 25 listopada 2013 roku i od dnia 27 listopada 2013 roku do dnia 2 grudnia 2013 roku (33 dni) odwołujący nie otrzymał od pracodawcy wynagrodzenia (art. 92 § 1 k.p.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 23 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od dnia 30 października 2013 roku do dnia 25 listopada 2013 roku, od dnia 27 listopada 2013 roku do dnia 16 grudnia 2013 roku i od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił, że w spornych okresach ubezpieczony był niezdolny do pracy z powodu schorzeń, które nie stanowiły podstawy zaliczenia go do osób niezdolnych do pracy od dnia 2 lipca 2012 roku do dnia 23 września 2013 roku .

W oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe Sąd I instancji uznał, że odwołanie zasługuje na częściowe uwzględnienie. Przytoczył treść art. 8, art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014 roku, poz. 159)

Wskazał, że normy prawne określają okres wypłaty zasiłku chorobowego, który w podstawowym wymiarze wynosi 182 dni.. Do jednego okresu zasiłkowego wlicza się dwa lub więcej okresów niezdolności do pracy, jeżeli zostały spowodowane tą samą chorobą, a przerwa między poprzednim a kolejnym okresem niezdolności nie przekroczyła 60 dni.

Nowy okres zasiłkowy powstaje wówczas, gdy zachodzi okoliczność w postaci niezdolności do pracy, która wystąpiła po przerwie i została spowodowana inną chorobą, niż w poprzednim okresie niezdolności do pracy. Oprócz tego okres zasiłkowy jest liczony na nowo, gdy przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że niezdolność odwołującego do pracy, która wystąpiła po przerwie została spowodowana innymi chorobami niż schorzenia psychiatryczne i neurologiczne, które wywołały u odwołującego niezdolność do pracy w poprzednim okresie zasiłkowym. Cukrzyca nie była współprzyczyną niezdolności do pracy w okresie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

Okres sporny w niniejszej sprawie liczony od dnia 30 października 2013 roku nastąpił po przerwie w niezdolności do pracy (co nie było sporne), więc odwołujący nabył prawo do nowego okresu zasiłkowego uprawniającego go do zasiłku chorobowego.

Za część spornego okresu – od dnia 30 października 2013 roku do dnia 25 listopada 2013 roku i od dnia 27 listopada 2013 roku do dnia 2 grudnia 2013 roku – odwołujący był uprawniony do wynagrodzenia z art. 92 § 1 k.p., co stanowi inne roszczenie niż roszczenie o zasiłek chorobowy, od innego podmiotu i w innym trybie, nadto – wykracza poza zakres zaskarżonej decyzji. W tym zakresie organ rentowy nie jest legitymowany biernie.

W świetle powyższych okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu prawo do zasiłku chorobowego za okres: od dnia 3 grudnia 2013 roku do dnia 16 grudnia 2013 roku i od dnia 18 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2013 roku.

Sąd oddalił odwołanie w części dotyczącej wynagrodzenia za czas choroby.

W apelacji od wyroku K. M. zaskarżył wyrok w części oddalającej odwołanie zarzucając naruszenie:

- art. 317 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie. Zdaniem apelującego Sąd winien był wydać wyrok częściowy rozstrzygając o prawie do zasiłku chorobowego za czas choroby od dnia 3 grudnia 2013 roku;

- art. 177 §1 pkt 1 k.p.c. poprzez nie wydanie postanowienia o zawieszeniu postępowania w części dotyczącej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 października 2013 roku do 25 listopada 2013 roku i od 27 listopada 2013 roku do 2 grudnia 2013 roku, ponieważ rozstrzygnięcie w tym zakresie zależało od wyroku w sprawie VIII U 8/15. Orzeczenie o prawie do zasiłku chorobowego w okresach wyżej wskazanych było przedwczesne. W razie uwzględnienia apelacji w sprawie o sygn. VIII Ua 8/15 , to okres objęty tamtym postępowaniem będzie pierwszym okresem niezdolności do pracy odwołującego w roku kalendarzowym i za ten okres przysługiwać mu będzie wynagrodzenie chorobowe, o którym mowa w art. 92 k.p.. Przedmiot postępowania prowadzonego w sprawie o sygn VIII U 8/15 ma znaczenie prejudycjalne.

Sąd II instancji zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Ubezpieczony zakwestionował wyrok w części oddalającej odwołanie o prawo do zasiłku chorobowego za okresy od 30 października 2013 roku do 25 listopada 2013 roku i od 27 listopada 2013 roku do 2 grudnia 2013 roku. Sąd wskazał na brak legitymacji biernej organu rentowego. Uwzględniając częściowo odwołanie stwierdził, że od dnia 30 października 2013 roku rozpoczął się pierwszy okres zasiłkowy w roku kalendarzowym. W związku z tym zastosowanie ma przepis art. 92 k.p. Zdaniem Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie jest prawidłowe.

W dniu 8 października 2015 roku zapadł wyrok w sprawie VIII Ua 8/15 oddalający apelację ubezpieczonego od wyroku oddalającego odwołanie w części dotyczącej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 27 września 2013 roku do 27 października 2013 roku. Wyrok Sądu Rejonowego z dnia 24 października 2014 roku stał się prawomocny. Tym samym zarzuty apelacji w niniejszej sprawie zdezaktualizowały się.

Obecnie toczące się postępowanie w sprawie VIII Ua 8/15 w związku ze skargą ubezpieczonego na przewłokę postępowania i złożenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym nie mają wpływu na prawomocność orzeczenia.

Nie ma podstaw do uchylenia wyroku, bowiem nie zachodzą przesłanki z art. 386 § 4 k.p.c.. Sąd pierwszej instancji rozpoznał istotę sprawy i wydał wyrok po przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Brak jest również podstaw do uchylenia wyroku na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. Nie zachodzi również potrzeba zawieszenia postępowania.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 317 i 177 k.p.c., to zdaniem Sądu II instancji zarzuty te były bezpodstawne. Ubezpieczony nie występował z żądaniem wypłaty wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy na podstawie art. 92 k.p. za okres od 27 września 2013 roku, lecz domagał się wypłaty zasiłku chorobowego od organu rentowego. Wyrok w sprawie VIII Ua 8/15 nie miał znaczenia prejudycjalnego, bo sprawa dotyczyła prawa do zasiłku chorobowego. Ewentualna zmiana orzeczenia nie wpłynie na prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Znaczenie prejudycjalne miałyby orzeczenie o prawie do wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy w okresie od 1 stycznia 2013 roku do 29 października 2013 roku. Wszystkie decyzje dotyczyły prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego. W okresie od 1 stycznia 2013 roku do 27 października 2013 roku pracodawca nie wypłacił wynagrodzenia na podstawie art. 92 k.p.

Słusznie Sąd I instancji przyjął, że w związku z nową niezdolnością do pracy od dnia 30 października 2013 roku rozpoczął się nowy i pierwszy okres zasiłkowy w roku 2013. Organ rentowy nie jest zobowiązany w takiej sytuacji do wypłaty zasiłku chorobowego za pierwsze 33 dni niezdolności do pracy, skoro ubezpieczony w podlegał ubezpieczeniu jako pracownik. Zaskarżony wyrok w części oddalającej odwołanie jest prawidłowy.

Apelację oddalono w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie § 15, 16 i 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U 2013 poz. 490 ze zm.) .

(-) SSR del. Renata Stańczak (-) SSO Teresa Kalinka (spr.) (-) SSO Mariola Szmajduch

Sędzia Przewodniczący Sędzia